

Los niños están bien

Títol original: *Les enfants vont bien* (AKA: *Out of Love*) **Direcció i guió:** Nathan Ambrosioni **País:** França **Durada:** 111 min **Any:** 2025 **Gènere:** Drama familiar
Interpretació: Camille Cottin, Juliette Armanet, Monia Chokri, Myriem Akeddiou... **Música:** Alexandre de La Baume **Fotografia:** Victor Seguin **Distribuïdora:** Paco Poch Cinema
Estrena a Espanya: 23/10/2026

No recomanada per a menors de 12 anys

Doblada en espanyol / Versió original en francès, amb subtítols en espanyol

SINOPSI

Una tarda d'estiu, la Suzanne, acompanyada dels seus dos fills petits, visita d'improvís la seva germana Jeanne. La Jeanne queda sorpresa. No només perquè no es veuen des de fa mesos, sinó perquè la Suzanne sembla completament absent. En despertar-se, la Jeanne es queda atònita quan descobreix la nota deixada per la seva germana. La seva sorpresa dona pas a la ira quan, a la comissaria, la Jeanne s'adona que no es pot iniciar cap recerca: la Suzanne ha pres la forassenyada decisió de desaparèixer... (FilmAffinity)

CRÍTICA

07/07/2025 - Nathan Ambrosioni signa una pel·lícula subtil i commovedora, liderada per una excel·lent Camille Cottin, sobre les conseqüències d'una desaparició voluntària sobre les persones que es queden.

"Encara que ens estimem, no sempre ens parem a dir-ho." Un cop més, el director francès **Nathan Ambrosioni** s'endinsa al cor d'una història familiar amb **Los niños están bien**, que ha estat presentada a la competició oficial de la 59a edició del Festival de Karlovy Vary. Es tracta d'una pel·lícula delicada i commovedora que confirma la sorprenent maduresa emocional d'un cineasta molt jove que ja ha dirigit tres llargmetratges als 25 anys i no fa més que afinar amb cada obra el seu enfocament narratiu i de posada en escena. La recepta que ha seguit fins ara no és altra que l'aposta per la senzillesa, des d'una perspectiva profundament humana que s'analitza amb precisió i parteix de la base d'un esdeveniment que ho posa tot de cap per avall.

"Per què m'ha deixat a mi amb els nens? Què se suposa que he de fer? Esperar-la? Buscar-la? Trucar a la policia?" És 10 de juliol i la Suzanne (una impecable **Camille Cottin**), de 42 anys, que viu sola —després de separar-se de la seva parella de tota la vida, interpretada per **Monia Chokri**— i totalment absorbida per la seva feina com a perit d'assegurances, es troba completament desconcertada. Tot i això, no té temps per ensorrar-se, ja que la Jeanne, la seva germana petita (**Juliette Armanet**), que va aparèixer per sorpresa la nit anterior, ha desaparegut sense deixar rastre a primera hora del matí, deixant únicament una carta i els seus dos fills adormits: el Gaspard (**Manoâ Varvat**), de 9 anys, i la seva germana petita, la Margot (**Nina Birman**).

La Suzanne es veu submergida en un mar de dubtes: on és la Jeanne (vídua des de fa uns anys i en una situació precària)? Per què ha marxat així? Quan tornarà? Com ho podré fer per cuidar els seus fills, si mai no he volgut tenir nens? Aquestes preguntes vitals la porten a una investigació increïblement personal al voltant de la seva germana i el seu passat comú, però també al voltant de si mateixa, i tot això alhora que descobreix les implicacions socials d'una desaparició voluntària que, alhora, involucra la policia, les autoritats judicials, etc.

En optar per un esdeveniment impactant com a punt de partida per estudiar-ne les conseqüències, Nathan Ambrosioni, que també ha escrit el guió, explora amb gran intel·ligència els secrets i les incògnites d'aquest terreny tan particular, i ho fa mantenint alhora un fil de suspens. Maternitat, sororitat, vincles familiars, amor, esperança, pena, remordiments... La pel·lícula aborda amb delicadesa tots aquests temes a força de navegar de manera honesta i harmònica entre el punt de vista de la Suzanne i el dels nens. Es tracta d'un enfocament delicat, realçat per l'estil sobri i sofisticat de la posada en escena del director —que capta a la perfecció les expressions meravellosament intenses dels actors— i encara més ressaltat per la música sublim d'**Alexandre de la Baume**. El resultat no és altre que una combinació perfecta entre l'emoció espontània i el control artístic, i representa un meravellós avenç en la carrera d'aquest jove i talentós cineasta, del qual esperarem amb impaciència les seves pròximes obres

Fabien Lemerrier- cineuropa.org